

Efter Ejendomsskyldloven af 1903 er det saaledes nu, at naar der foretages Udstykn. og Sælger, en Erklæring om, hvorledes de ønske Ejendomsskylden fordelt, og denne Erklæring bliver paategnet af det kommunale Raad og sendes tillige med Udstykningsdokumenterne til Ministeriet, som saa i Reglen approberer Sagen, saaledes som den foreligger. Ved dette Lovforslag, som det nu foreligger, sker der en Forandring deri, idet det bestemmes, at disse Ejendomsskyldfordelinger skulle foretages ved den halvaarlige Vurdering, altsaa af de Vurderingsmænd, som dertil ere ansatte, og maaske i Forening med Formanden. Der har jeg haft lidt Betænkelighed, idet jeg havde troet, at det vilde medføre en Udgift for de vedkommende Parter, en Udgift, der særlig vilde komme til at gaa ud over Køberen, men efter hvad der meddeles mig, er det ikke Meningen, at Parterne skulle betale, hvad det koster, det gaar ud over Statskassen, og saa har jeg ikke noget væsentligt at indvende derimod, da det jo er mere naturligt, at Fordelingen foregaar ved Vurderingsmændene, end at Parterne selv foretage Delingen, som de synes, det passer. Jeg vil dog gerne bede den højtærede Landbrugsminister bekræfte denne Antagelse, thi hvis det skulde være saaledes, at Parterne skulle betale, har jeg nok en Del Betænkeligheder, da det i visse Tilfælde ikke bliver helt ubetydeligt, og det mange Gange kun drejer sig om en Købesum af 100—200 Kr., f. Eks. naar en Fæstehusmand paa Landet køber sin Jord til Ejendom, og han taaler da ikke alt for mange Omkostninger i den Anledning.

Jeg kommer derefter til § 2, der omhandler Inddelingen af Gaardene i Klasser. I Loven af 11. Maj 1897 have vi ogsaa en saadan Klassificering. Gaardene inddeles der i tre Klasser. I første Klasse: 10 Tdr. Land eller derunder til 1 Td. Hartkorn skulde der blive en Hovedparcel tilbage af mindst 2 Tdr. Hartkorn og 15 Tdr. Land boniteret Maal. I anden Klasse: over 10 indtil 20 Tdr. Land inklusive til 1 Td. Hartkorn skulde der blive mindst $1\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og 12 Tdr. Land boniteret Maal tilbage. I tredje Klasse: over 20 Tdr. Land til 1 Td. Hartkorn skulde der blive tilbage mindst 1 Td. Hartkorn og 8 Tdr. Land boniteret Maal. I det foreliggende Forslag, som det blev forelagt Rigsdagen, var denne Klassificering forandret, saaledes at der blev 4 Klasser, og man kunde komme lidt lavere ned med Hovedparcellens Størrelse i første Klasse,

i Stedet for til 15, til 12 Tdr. Land boniteret Maal, i anden Klasse til 10, i tredje Klasse til 7 og i fjerde Klasse til 6 Tdr. Land boniteret Maal. Denne Klassificering er i det andet Ting undergaaet en ret væsentlig Forandring, idet man er kommen til noget, som kaldes „gennemsnitligt Maal“. Som det blev forandret ved den sidste Behandling i det andet Ting, er der altsaa 4 Klasser, og hvis der foretages Udstykn. efter ny Bonitering, skulde der i de 4 Klasser blive henholdsvis mindst 15, 20, 25 og 30 Tdr. Land gennemsnitligt Maal tilbage. Den ærede sidste Taler havde nogen Betænkelighed ved denne Klassificering, og jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret. Det forekommer mig, som dog har arbejdet en Del med den Slags Ting, at det er lidt uforstaaeligt, hvorledes det skal tages. Efter de Eksempler, der ere nævnte, kan man nok gøre sig et Begreb derom, men det forekommer mig alligevel, at det virker lidt ujævnt og ubestemt. Det passer maaske ganske godt i de magre Egne af Jylland, at man kan komme ned paa denne Maade ved et saadant gennemsnitligt Maal, men det er en ny Betegnelse, og jeg indrømmer, at jeg ikke har hørt den før. Naar det staar saadan uden Forklaring, er det ikke saa let at forstaa. Man er vant til at tale om boniteret Jord, boniteret Maal o. s. v., det ved man, hvad er, men „gennemsnitligt Maal“ er noget nyt. Jeg har ved at danne enkelte Eksempler søgt at komme til Klarhed over, hvorledes det vilde komme til at virke, og jeg er kommen til det Resultat, at naar en Ejendom forbedres, gaar frem i Kultur, kommer denne Maalestok til ikke at virke heldigt. Tænke vi os f. Eks. en lille Ejendom, en Gaard paa 20 Tdr. Land med 2 Tdr. Hartkorn, altsaa til Taksten 12, kan den komme i første og i anden Klasse, eftersom der er lidt mere eller lidt mindre, altsaa, den er paa Grænsen. Vi tænke os, at den kommer i anden Klasse. Til en saadan Ejendom er der maaske et Par Heste og 5—6 Køer. Den er ikke videre godt i Drift eller Kultur, men en anden køber den, driver den i en Del Aar og forbedrer den i overordentlig høj Grad, saa at hans Besætning maaske bliver dobbelt saa stor. Paa sine gamle Dage har han ikke Lyst til at beholde Gaarden længere, han vil kun beholde et Par Tønder Land, bygge sig et Hus og sælge Gaarden til Sønnen. Det er han imidlertid ganske forhindret i, saa vidt jeg forstaaer Skalaen, thi selv om